

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ У
М. КИЄВІ ТА КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Слідче управління

пр.Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

м. Київ

«17» червня 2025 року

Слідчий слідчого управління ГУ СБ України у м. Києві та Київській області старший лейтенант юстиції Вирста Руслан Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження №22022101110000609 від 14.11.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110, ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінальних правопорушень, керуючись ч. 4 ст. 22, ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. ст. 111, 112, ст. ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

ТАМАЗОВА Тімура Мухамедовича,
25.10.1990 року народження, уродженця
с. Карагач, Прохладенського району
республіки Кабардіно-Балкарія російської
федерації, громадянина російської федерації,
зареєстрованого за адресою: російська
федерація, республіка Кабардіно-Балкарія,
Прохладенський район, с. Карагач, вул.
Шкахова, 112, командира зведеного
штурмового загону «Шторм» 76-ї десантно-
штурмової дивізії повітряно-десантних військ
збройних сил російської федерації, капітана,
раніше не судимого, -

про підозру у вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що
передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана
Верховною Радою України, поєднаних з умисним вбивством, за попередньою
змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення,

передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України, в редакції статті, чинної на момент вчинення кримінального правопорушення, а також у вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, в редакції статті, чинної на момент вчинення кримінального правопорушення.

ЗМІСТ ПІДОЗРИ:

1. 3 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Відповідно до ч. ч. 1, 4 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватної дії або бездіяльності. Будь-яка навмисна дія чи навмисна бездіяльність, що серйозно загрожують фізичному чи психічному стану або недоторканності будь-якої особи, яка перебуває під владою супротивної сторони, до котрої вона не належить, є серйозним порушенням цього Протоколу.

Відповідно до ст. 48 ДП І для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Так, відповідно до ч. 2 ст. 43 ДП І особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті, є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Відповідно до ч. ч. 2, 3 ст. 44 ДП І всі комбатанти зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів, порушення цих норм не позбавляє комбатанта його права вважатися комбатантом. Також для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізняти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції.

Згідно зі ст. 50 ДП І у разі сумніву щодо того, чи є яка-небудь особа цивільною особою, вона вважається цивільною особою.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 ДП І цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Крім того, згідно з ч. 2 ст. 51 ДП І цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

Статтею 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 передбачено, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Разом з цим, відповідно до ч. 2 ст. 75 ДП І та до ст. ст. 3, 32 Конвенції заборонені в будь-який час і в будь-якому місці насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, що перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, зокрема вбивство та будь-яке інше брутальне поводження військових властей.

Відповідно до п. а ст. 3 ст. 85 ДП І перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Згідно зі ст.ст. 8(2)(a)(i), 8(2)(b)(i), 8(2)(b)(ii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду грубі порушення Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, а саме: умисне вбивство, умисне спрямування нападів на

цивільне населення як таке або на окремих цивільних осіб, що не беруть безпосередньої участі у воєнних діях, умисне спрямування нападів на цивільні об'єкти, тобто об'єкти, що не є військовими цілями, вважаються воєнними злочинами.

3. Командир зведеного штурмового загону «Шторм» 76-ї десантно-штурмової дивізії повітряно-десантних військ збройних сил РФ капітан ТАМАЗОВ Тімур Мухамедович брав безпосередню участь у вторгненні на територію України у складі 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ.

Громадянин РФ ТАМАЗОВ Тімур Мухамедович, будучи військовослужбовцем ЗС РФ, озброєним, в форменому одязі, включеному до складу одягнених у форму озброєних підрозділів регулярних військ РФ, тобто комбатантом, у розумінні статті 44 ДП І, усвідомлюючи, що агресія проти України та її жителів організована і здійснюється представниками влади РФ та ЗС РФ, які діють в порушення вищевказаних нормативних правових актів, виконуючи злочинні накази, приймав безпосередню участь у актах збройної агресії на території України, зокрема на території Бучанського району Київської області, поблизу села Здвижівка.

Приблизно з 25.02.2022 по 31.03.2022 (точну дату та час встановити не виявилось за можливе), внаслідок збройної агресії російської федерації територія в районі с. Здвижівка Бучанського району Київської області, фактично перейшла під владу військових формувань РФ, тобто була окупована.

4. 27.02.2022, приблизно об 11 год. 00 хв., Тамазов Т.М., здійснюючи загальне командування зведеним штурмовим загonom «Шторм» 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, діючи умисно, маючи умисел направлений на вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у формі нападів не вибіркового характеру на цивільні об'єкти і цивільне населення, поєднаних з умисним вбивством, перебуваючи на бойових позиціях, розташованих на узбіччі автомобільної дороги Т-1011 між садовим товариством «Мрія» та с. Здвижівка Бучанського району Київської області, в порушення вимог ст. ст. 48, 51 ДП І, за попередньою змовою групою осіб із невстановленими військовослужбовцями 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, здійснив напад невибіркового характеру на цивільні об'єкти і цивільне населення, а саме шляхом розстрілу цивільного автомобіля «Mercedes Sprinter» білого кольору, д.н.з. ВК8017НА, без будь-яких розпізнавальних знаків та емблем, які б давали підстави ідентифікувати цей автомобіль як військовий об'єкт, в якому перебувало четверо цивільних осіб, а саме: Сорока Петро Миколайович, 28.06.1988 р.н., Сорока Іван Миколайович, 10.06.1979 р.н., Корзун Юрій Васильович, 03.02.1977 р.н., та Клинець Анатолій Вікторович, 26.05.1983 р.н., які рухались в напрямку смт. Бородянка Бучанського району Київської області.

При цьому, Тамазов Т.М. усвідомлював, що Сорока П.М., Клинець А.В., Корзун Ю.В. та Сорока І.М., які перебували у автомобілі «Mercedes Sprinter» білого кольору, д.н.з. ВК8017НА, є цивільними особами у розумінні ст. 50 ДП І,

тобто особами, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинні бути об'єктами нападів, а також що його дії можуть призвести до заподіяння смерті цивільних осіб.

Так, у вказаний час та місці, Тамазов Т.М., та не менше п'яти невстановлених досудовим розслідуванням військовослужбовців зі складу 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, які перебували зверху на двох бронетранспортерах ЗС РФ, що були припарковані на узбіччі автодороги Т-1011 між садовим товариством «Мрія» та с. Здвижівка Бучанського району Київської області, з наявної у них на озброєнні вогнепальної стрілецької зброї системи «Калашникова» калібру 5,45х39 мм, без попередження про відкриття вогню, здійснили не менше двадцяти пострілів на ураження по цивільному автомобілю – «Mercedes Sprinter» білого кольору, д.н.з. ВК8017НА, внаслідок чого Сорока Петро Миколайович, 28.06.1988 р.н., та Климець Анатолій Вікторович, 26.05.1983 р.н., отримали вогнепальні кульові поранення та загинули на місці події.

Таким чином, командир зведеного штурмового загону «Шторм» 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ Тамазов Т.М., діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, здійснив напад на цивільних осіб, що не брали безпосередньої участі у воєнних діях, в результаті чого Сорока П.М. та Климець А.В. отримали вогнепальні кульові поранення, від яких загинули на місці події.

При цьому, Тамазов Т.М. усвідомлював суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачав їх суспільно небезпечні наслідки та бажав їх настання у вигляді смерті цивільних осіб, чим порушив вимоги ст. 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. ст. 48, 51, 52, 75, 85 ДП І.

Таким чином, ТАМАЗОВ Тімур Мухамедович, обгрунтовано підозрюється вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаних з умисним вбивством, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України, в редакції статті, чинної на момент вчинення кримінального правопорушення.

Також, 27.02.2022, приблизно об 11 год. 00 хв., Тамазов Т.М., здійснюючи загальне командування зведеним штурмовим загonom «Шторм» 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, діючи умисно, маючи умисел направлений на вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у формі нападів не вибіркового характеру на цивільні об'єкти і цивільне населення, перебуваючи на бойових позиціях, розташованих на узбіччі автомобільної дороги Т-1011 між садовим товариством «Мрія» та с. Здвижівка Бучанського району Київської області, в порушення вимог ст. ст. 48, 51 ДП І, за попередньою змовою групою осіб із невстановленими військовослужбовцями 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ здійснив напад невибіркового характеру на цивільні об'єкти і цивільне населення, а саме

шляхом розстрілу цивільного автомобіля «Mercedes Sprinter» білого кольору, д.н.з. ВК8017НА, без будь-яких розпізнавальних знаків та емблем, які б давали підстави ідентифікувати цей автомобіль як військовий об'єкт, в якому перебувало четверо цивільних осіб, а саме: Сорока Петро Миколайович, 28.06.1988 р.н., Сорока Іван Миколайович, 10.06.1979 р.н., Корзун Юрій Васильович, 03.02.1977 р.н., та Климець Анатолій Вікторович, 26.05.1983 р.н., які рухались в напрямку смт. Бородянка Бучанського району Київської області.

При цьому, Тамазов Т.М. усвідомлював, що Сорока П.М., Климець А.В., Корзун Ю.В. та Сорока І.М., які перебували у автомобілі «Mercedes Sprinter» білого кольору, д.н.з. ВК8017НА, є цивільними особами у розумінні ст. 50 ДП І, тобто особами, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинні бути об'єктами нападів, а також що його дії можуть призвести до заподіяння смерті цивільних осіб.

Так, у вказаний час та місці, Тамазов Т.М., та не менше п'яти невстановлених досудовим розслідуванням військовослужбовців зі складу 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, які перебували зверху на двох бронетранспортерах ЗС РФ, що були припарковані на узбіччі автодороги Т-1011 між садовим товариством «Мрія» та с. Здвижівка Бучанського району Київської області, з наявної у них на озброєнні вогнепальної стрілецької зброї системи «Калашникова» калібру 5,45x39 мм, без попередження про відкриття вогню, здійснили не менше двадцяти пострілів на ураження по цивільному автомобілю – «Mercedes Sprinter» білого кольору, д.н.з. ВК8017НА, внаслідок зазначеного обстрілу зі стрілецької зброї за вказаних обставин Корзун Юрій Васильович, 03.02.1977 р.н., отримав ушкодження у вигляді переломів ребер (тілесні ушкодження середнього ступеня тяжкості), після чого покинув місце події та перебував на території садового товариства «Мрія» поруч з с. Здвижівка Бучанського району Київської області.

Також, за вищенаведених обставин Сорока Іван Миколайович, 10.06.1979 р.н., отримав вогнепальні кульові поранення (тяжкі тілесні ушкодження) та під час розстрілу випав з автомобіля на проїзду частину автомобільної дороги, одразу після чого до нього підійшов Тамазов Т.М. та віддав наказ підлеглим військовослужбовцям відтягнути Сороку І.М. до бронетранспортерів ЗС РФ та, в подальшому, невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ тяжкопораненого Сороку І.М. було доставлено на територію Республіки Білорусь для надання медичної допомоги, після чого останній виїхав до Республіки Польща для лікування та повернувся на територію України.

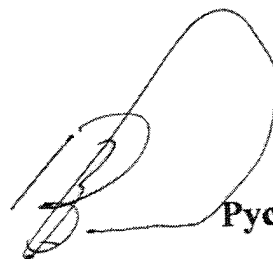
Таким чином, командир зведеного штурмового загону «Шторм» 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ Тамазов Т.М., діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, здійснив напад на цивільних осіб, що не брали безпосередньої участі у воєнних діях, в результаті чого Корзун Ю.В. отримав тілесні ушкодження у вигляді переломів 6-8 ребер зліва, що відносяться до категорії середнього ступеня тяжкості, а Сорока І.М. отримав тілесні ушкодження у вигляді післятравматичної деформації правої половини обличчя з повною втратою зору на праве око, закритого перелому 4-7 ребер справа, забою легень, закритого перелому

шийки лівої стегнової кістки зі зміщеним вивихом головки лівого стегна, що відносяться до категорії тяжких тілесних ушкоджень, небезпечних для життя в момент їх заподіяння.

При цьому, Тамазов Т.М. усвідомлював суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачав їх суспільно небезпечні наслідки та бажав їх настання, чим порушив вимоги ст. 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. ст. 48, 51, 52, 75, 85 ДП І.

Таким чином, ТАМАЗОВ Тімур Мухамедович, обгрунтовано підозрюється вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, в редакції статті, чинної на момент вчинення кримінального правопорушення.

Слідчий слідчого управління ГУ СБ України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант юстиції

Руслан ВИРСТА

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Київської обласної прокуратури

Павло ПОДОСІНОВ

Одночасно підозрюваному ТАМАЗОВУ Тімуру Мухамедовичу роз'яснено, що відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України він як підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний також має інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені. Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

«___» _____ 2025 _____

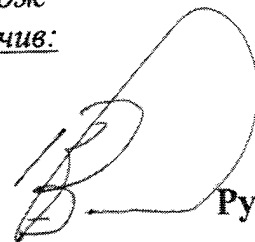
Зміст письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України оголошено та суть пред'явленої підозри мені роз'яснено «___» _____ 2025 року о «___» год. «___» хв.

Про права передбачені ст. 42 КПК України мені повідомлено та роз'яснено їх зміст.

«___» _____ 2025 _____

*Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права підозрюваному повідомив та роз'яснив, а також
пам'ятку про процесуальні права підозрюваного вручив:*

**Слідчий слідчого управління ГУ СБ України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант юстиції**

Руслан ВИРСТА